

SLOVENEK.

Političen list za slovenski narod.

Po pošti prejemani velja:

Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld 40 kr.

V administraciji prejemani velja:

Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za jeden mesec 1 gld.

V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto.

Posamne številke po 7 kr.

Naročnino in oznanila (inserte) vsprejema upravištvo in ekspedicijska v „Katol. Tiskarni“ Kopitarjeve ulice št. 2.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma ne vsprejemajo.

Vredništvo je v Semenških ulicah št. 2, I., 17.

Izhaja vsak dan, izvenredno nedelje in praznike, ob pol 6. uri popoldne.

Vredništva telefon-števil. 74.

Štev. 265.

V Ljubljani, v petek 19. novembra 1897.

Letnik XXV.

Parlamentarni dogodki.

Dunaj, 18. novembra.

Delegaciji pri cesarju.

Kakor smo že omenili, se je podal cesar po prestolnem govoru mej delegate ter vsakega posebej počastil z nagovorom. Videlo se je, da je cesar zelo dobre volje.

V pogovoru se je cesar le redko dotaknil politike, pogovor se je po največ sukal okoli gospodarskih vprašanj v posamnih kronovinah ter o parlamentarnem delovanju posamnih delegatov. — Delegate, katerim je zbornica prvič poverila to čast, je cesarju predstavil ministerski predsednik.

Ker bo ta razgovor čitatelje gotovo zanimal, zato ga podajemo tu v kratkih potezah.

Prvi je prišel na vrsto baron Chlumecky, s katerim je govoril vladar o poslih delegacije ter pripomnil, da je zvedel o njegovi izvolitvi zapisnikarjem v budgetnem odseku delegacije. Nato se je spominjal cesar zadnje povodnji v Ausseeju, kjer biva Chlumecky navadno vsako poletje. — Delegat vitez Gompertz je na vprašanje v kratkih potezah poročal o brnskih razmerah in o položaju ondodnih delavcev. — Grofa Kottulinskega je vprašal cesar, kako se počuti deželni glavar grof Wurmbrand, na kar je ta odgovoril, da se njegovo stanje le neznatno izboljšuje, vendar se pa v klub temu zelo zanima za vsakdanje dogodke. — Z baronom Helfertom je govoril cesar o njegovem poslovanju kot starostni predsednik, z baronom Oppenheimerjem o povodnji na severnem Českem. — V pogovoru s knezom Starhemborgom je naglašal cesar lepoto grada Wallsee ter dodelal: »Nadvojvodinji Mariji Valeriji se tam zelo dopade in nadajam se, da bodem tudi jaz imel kmalu priliko priti v Wallsee. — Z vitezom Zaleskim je govoril vladar o delih skupnih zastopnikov ter o dozdevnem zaključku sesije. — Napram grofu Attensu je omenjal cesar bližnjega snidenja deželnih zborov, z dr. Grossom pa je govoril o klimatičnih razmerah v Iglavi. — Hofmann-Wellenhofa je vprašal cesar, je li bil že poprej kedaj član delegacije, ter pripomnil: »Letos imate dovolj posla v delegaciji. Upati je, da se reši vse ugodno in kar najhitreje.« — Delegata Kaiserja je vprašal, ali pripada tudi šleskemu deželnemu zboru, kar je vprašani zanikal. Cesar je odgovoril: »Tako, jaz sem bil tega mnenja.« — Napram delegatu Doberniku, ki pritrdi vprašanju, da je prvič član delegacije, je pripomnil cesar smejljaje: »Cela vrsta mladih gospodov.« — Z delegatom Kienmannom je govoril cesar mej drugim o zidanju vojašnice v Dunajskem Novem Mestu. Delegat je pripomnil, da namerava ta občina zgraditi klavnico ter si sploh mnogo prizadeva za povzdigo živinske kupčije. Občina se nadeja, da bo kmalu lahko konkurirala z Šopronjem. Člana Axmanna je vprašal vladar, je li prvič delegat in kateri okraj zastopa v državnem zboru. Axmann je odgovoril, da je izvoljen na Dunaju iz pete skupine, na kar je cesar pripomnil: »Tu ste pa sijajno zmagali v volilni

borbi napram socijalnim demokratom.« — Delegata Scheicherja je vprašal cesar, je li prvič izvoljen v delegacijo, ter se nato obrnil na drugo stran.

Napram delegatu Kramarju je pripomnil: »Ali ste se že oddahnili od naporov v zadnjih nočnih sejah?« Kramar je odgovoril, da že, ter pripomnil, da so tudi seje budgetnega odseka precej dolgotrajne, na kar je cesar odvrnil: »Da, to morate biti zelo naporno.« — Delegata dr. Herolda je vprašal vladar: »Ste li se morali zelo truditi?« Herold odgovori: »Ne, Veličanstvo. Zal nimamo pravega in resnega parlamentarnega dela. Ves napor obstoji v glasovanju po imenih.« Cesar pripomni: »No da, treba je, da je poslanec prisoten.« Herold: »To je jedina neprijetnost.« Cesar: »Odpraviti treba to.« Herold: »To bi bilo v interesu celostnosti.« — Nasproti delegatu Pacaku, ki je odgovoril, da je že v petič član delegacije, je izrazil cesar nado, da se bode delegacijsko zasedanje izvršilo letos zelo mirno. Pacak je odgovoril: »V delegacijah že, ne tako pa v državnem zboru, kjer bo še negotbeni provizorij povzročil hud boj, ki bo zahteval več nočnih sej.« Cesar je odgovoril: »Da, gospodje so preveč obremenjeni; to je zelo obžalovati.« Delegatu dr. Engelu je rekel cesar: »Gospodje imate sedaj mnogo dela. Za državnim pridejo deželni zbori. Upajmo, da se vse dobro konča.« Engel: »Da se izpolni ta nada, je tudi naša najiskrenejša želja.« Cesar: »Kmalu pride na dnevni red tudi negotbeni provizorij.« Engel: »Želimo si to, Veličanstvo, in se nadajamo, da se tudi vsprejme.« — Delegat Kaftan je odgovoril na vprašanje cesarjevo, je li veliko posla v državnem zboru: »Da, Veličanstvo. Vedno bolj se kaže, da so agende državnega zbora prevelike in da je zelo potrebno, razširiti kompetenco in poslovanje deželnih zborov v smislu najvišje želje, izražene v zadnjem prestolnem govoru, s čimur bi se razbremenil državni zbor.« Cesar je odgovoril: »Da, to bi bilo prav koristno.« — Delegata dr. Stranskega je vprašal vladar, če je prvič delegat, in ko je temu pritrdil, ali mu je izročeno kako poročilo. Dr. Stransky je odgovoril, da se mu je izročilo poročilo o proračunu za mornarico, na kar je cesar pripomnil: »Tedaj imate najbolj zanimivo, pa tudi najtežje poročilo. Prepričan pa sem, da se vam bo posrečilo, kmalu se vanj vtopiti.« — V pogovoru z delegatom Jando se je vladar zanimal za vladno predlogo o državni podpori za ponesrečene kraje ter vprašal, bode li kmalu rešena v odseku. Delegat je odgovoril, da se predloga danes reši v plenumu. Cesar pripomni: »Menim, da se ta zadeva ne bo vlekla v neskončnost.«

Z delegatom Popovskim je govoril cesar o vojnem proračunu in naknadnem kreditu. — Delegatu Gniewoszu je rekel cesar: »Sedaj imate gotovo mnogo opravila?« Gniewosz: »Da, Veličanstvo. Sedaj imamo dnevno in nočno službo.« Cesar: »To je zelo naporno.« Gniewosz: »To ravno ne, pač pa dolgočasno, človek postane pri tem nervozen.« — Delegata Barwinskega je vprašal vladar o stanju kardinala Sembratowicza. — O pogovoru slovenskega delegata dr. Sustersiča smo poročali

včeraj. — Z delegatom dr. Bulatom se je razgovarjal cesar o stanju del dalmatinskega deželnega zbora in o splošnih gospodarskih razmerah Dalmacije. — Delegata dr. Fuchsa je vprašal vladar o bedi, ki jo je povzročila zadnja povodenj na Solnograškem, ter je posebno obžaloval žalostni položaj tržke občine Oberndorf. — Z delegatom Lupulom je govoril cesar o razmerah v Bukovini, z delegatom Parishem o državnem zboru. — Delegata Finka je vprašal cesar o stanju železnice čez Brengenwald in o drugih deželnih zadevah. — S članom italijanskega kluba je govoril vladar v italijančini. Nasproti Lenassiju je opomnil: »Gorica zelo napreduje, tam se veliko zida. Upajmo, da bo nova železnica donasala dobre sadove.« Delegatu Quettiju, ki je povedal, da je zastopnik pete skupine v Tridentu, je rekel cesar: »Lepa, a uboga dežela.«

S tem je bil končan pogovor z avstrijskimi delegati. Kakor razvidno, se o obstrukciji ni govorilo posebno veliko.

Z zastopniki ogerskega parlamenta je govoril cesar po največ o negotbenem provizoriju, o delovanju državnega in hrvatskega deželnega zbora ter o bližnjih dopolnilnih volitvah. Z opatom Molnarjem, članom katoliške ljudske stranke, je spregovoril cesar par besed, v katerih je omenil, da je on jedini zastopnik duhovskega stanu.

Budgetni odsek

Je danes rešil vladno predlogo o negotbenem provizoriju. Tekom razprave je govoril prvi posl. dr. Steinwender, ki se je v prvi vrsti zelo pritoževal, zakaj se ne otvori nadrobna razprava, ker spada po njegovem mnenju v glavno razpravo le vprašanje, ali se sploh dovoli provizorij in za koliko časa. Vse drugo spada po njegovi sodbi v specialno debato. Tu sem bi seveda spadali razni preminjevalni predlogi, s katerimi bi obstrukcija rada za nekaj časa preprečila rešitev tega vprašanja.

Oglašeni člani obstrukcije Russ, Pergelt in Wimbözel niso dobili besede, ker takrat niso bili navzoči, ter je takoj za tem govoril še posl. grof Stürgkh, na kar se je vršilo glasovanje po imenih.

Odsek je odklonil vseh 36 spreminjevalnih predlogov, katere je manjšina proglasila kot predloge manjšine, ter vsprejel nespremenjeno vladno predlogo. Poročevalcem v zbornici je odbran poslanec Pientak.

Po tem glasovanju je levica še jedenkrat poskusila svojo srečo ter povzročila daljšo debato o svoji zahtevi, da se mora odsek še jedenkrat posvetovati o tem vprašanju, ko bo poročevalec dovršil svoje poročilo.

Tej zahtevi se je pa odločno uprl poslanec dr. Stransky in odsek je sklenil na njegov predlog, da izdela poročilo poročevalec v dogovoru s predsednikom in podpredsednikom, katero pa ni treba več predložiti odseku.

Po nekaterih neprijaznih besedah, s katerimi je dr. Stranskega pozdravil razdraženi dr. Menger, se je seja zaključila.

S tem je rešil proračunski odsek pereče vprašanje in prihodnjo sredo se peča s to zadevo že

poslanska zbornica,

ki bo najbrže v jutrišnji seji dognala razpravo o vladni predlogi glede državne podpore vsled uim prizadetim krajem.

V soboto poslanska zbornica ne bo imela seje, ker se odpravi izvanredno zasedanje nižje avstrijskega deželne zbornice. Ravno tako ne bodo zborovali ljudski zastopniki prihodnji tork, ker je na ta dan določena prva seja proračunskega odseka avstrijske delegacije. Na dnevnem redu te seje je proračun zunanjega ministerstva.

Poslanska zbornica torej nadaljuje svoje delo šele prihodnje sredo ter prične velevažno razpravo. Obstrukcionisti se bodo do tedaj gotovo dobro pripravili in preskrbeli z vsakovrstnim „parlamentarnim orodjem“.

Politični pregled.

V Ljubljani, 19. novembra.

Dr. Pattai odklanja podpredsedništvo.

Včeraj smo na tem mestu mej drugim tudi omenili pisave nekaterih listov, da nameravajo nekateri kandidovati na drugo podpredsedniško mesto anti-semitskega poslanca dr. Pattai-a. Ta mož pa sedaj izjavlja, da tega mesta nikakor ne more prevzeti že z ozirom na nagodbni provizorij, pri čigar razpravi bi moral kot lojalni član predsedstva vsekako sodelovati. Moja stranka in jaz, pravi dr. Pattai nadalje, nasprotujeta sedanjim nagodbam in je toraj nemogoče, odzvati se eventualnemu pozivu. So pa po njegovem mnenju še drugi momenti, ki ga odvrčajo od tega koraka.

Zadnje deželno-zborske dopolnilne volitve na Tirolskem so v marsičem zelo zanimive. Ne samo to, da so bili izvoljeni, ako smemo tako reči, sami pristaši abstenenčne politike, marveč sploh volitve enostavno niso bile volitve. — Ako namreč pomislimo, da se je volitve italijanskih poslancev izmed 1440 volilcev udeležilo le 125 mož, potem pač ne moremo reči takemu poslovanju volitev. Kmečki volilci se volitve sploh niso udeležili in koder ni bilo nikakega „inteligentnega“ volilca, tam ni bilo na volišču nobenega volilca. To se je pripetilo v dveh okrajih, v dveh je prišel na volišče samo po eden mož, v osemih pa po dva volilca. Največ jih je volilo v okraju Cinte Tezino, namreč enajst mož. Iz tega se lahko sklepa, kako „živahna“ je bila zadnja volitev italijanskih poslancev. Prebivalstvo ima pa v enem oziru popolnoma prav, kajti njegovi zastopniki itak ostanejo doma, ako so izvoljeni poslancem, ali pa ne. Čemu torej nepotrebni stroški in pota.

Ponemčevanje pomorjskih Poljakov.

Pruska vlada neprestano deluje nato, da se čim preje ponemči poznansko pokrajino, priključeno nemški državi. Pred desetimi leti je pruski deželni zbor dovolil 100 milijonov mark namenjenih za nakup posestev in zemljišč za naseljence nemške narodnosti na Poznanskem. Sedaj poročajo listi, da bo vlada v pruskem deželnem zboru v isti namen zopet zahtevala sto milijonov in brezdvomno se ji bodo tudi dovolili, kajti samo katoliški poslanci centruma so proti temu nasilstvu, a ne premorejo nič, ker so v deželnem zboru v manjšini. Leta 1886 je pri razpravi o tej zadevi dejal poslanec centruma baron Huene: Ta sklep, katerega namerava vsprejeti zbornica, je nesrečen. Obžalovala ga bo ona in vlada, kakor je obžalovala že druge jednake sklepe. Čas pride, ko si bo čestitali oni, ki se tega ni vdeležili. Ta čas zdi se sedaj še ni prišel. Večina pruske zbornice hoče isti sklep ponoviti ter doseči svoj namen, ponemčiti poznansko pokrajino. Tembolj so vneti zato, ker s Poljaki izpodrivajo ob enem tudi katoličanstvo. Izmed 1975 naseljencev na Poznansko l. 1897 je bilo samo 131 katoličanov in imaj 9 cerkva, zgrajenih v tem času, je bilo 8 protestantskih in jedna katoliška. Iz tega se jasno vidi namen, katerega zasleduje pri tem pruska vlada. — Opomniti je vredno, da onih 100 milijonov, ki se hote zopet dovoliti v ta namen, jednako plačujejo katoličani, kakor protestantje, Nemci kakor Poljaki pri — davkih. To se godi v Nemčiji, ki sicer hoče vjeti v zakup kot monopol vso pravičnost in vse poštenje!

„Osservatore romano“ in volitve na Francoskem. Prihodnje leto se vrše na Francoskem volitve za zbornico poslancev. Ze sedaj se vse pripravlja na volitve. Stranke se organizirajo, poslanci hodijo mej volilce, sploh vse poskuša že sedaj, kako bi bilo mogoče najuspešneje polastiti se

glasov volilcev. Katoličani na Francoskem bodo težko dosegli kakih posebnih uspehov in sicer zato, ker so razdvojeni. Monarhisti in oni katoliki, ki so se v smislu navodil papeževih lojalno podali na zakonita republikanska tla, so si vedno v strastnih borbah po raznih listih. Upati vendar je, da katoličani republikani napredujejo pri prihodnjih volitvah, izgubili pa bodo monarhisti. — „Osservatore romano“ daje francoskim katolikom navodila za bodoče volitve, proseč jih, naj pozabijo mejsebojne razlike, naj se zataje v notranje-strankarskih stvarih ter naj imajo pred očmi namen, da bo katoliška Francija katoliška po večini tudi v zbornici. Varujejo naj se na eni strani liberalcev, ki hote v svoji preširnosti vničiti, kar so s trudom zgradila stoletja krščanskega dela, na drugi strani pa naj se bore proti prevratnežem, ki skušajo zavesti ljudstva na poti, ki vodi do razvalin sreče človeške družbe. Francoska naj reši sama sebe, to je posebna čast, s katero Bog odlikuje kak narod, a tak krščanski narod je prevzel s tem tudi odgovornosti polno dolžnost.

Cerkveni letopis.

Pogreb kanonika Hofstetterja

V Postojni dne 16. t. m. se je izvršil nad vse velečastno. Reči se sme, da trg postojnski že dolgo ni videl kaj takega, pa zopet kmalu ne bo. Kakor je bila zlata maša pokojnikova sijajna manifestacija vseobčnega spoštovanja, katero je gospod kanonik in dekan užival v polni meri, tako je bil pogreb izraz splošnega žalovanja zaradi njegove smrti. 30 duhovnikov se je zbralo v Postojni k pogrebu iz vseh strani Notranjske, pa tudi od drugod so prihiteli, zlasti bivši nekdanji kaplani. Sprevod je vodil prečastiti gospod prelat dr. Kulavic. Svetih maš se je darovalo brez števila. Cerkveni govor je prevzel preč. g. dekan šmartinski Lavrenčič, tudi jeden bivših pomočnikov pokojnikovih, ter z besedami, ki so vidno prihajale iz srca, opisoval rajnega življenje in delovanje, vrline in zasluge. Solzé v očeh poslušalcev so pričale, da postojnski farani vedo, kaj so v Hofstetterju zgubili: vnetega dušnega pastirja, modrega svetovalca in resničnega prijatelja, ki je bil ves zaljubljen v ta kraj in se je s ponosom imenoval Postojince. 30 let je tukaj preživel ter ves čas vsestranski ter zelo spretno in uspešno opravljal svojo pastirsko službo.

Veliko je zgubila v njem farna cerkev, katere je vsled neumorne skrbi pokojnikove tako olupšana, da zavzema prvo mesto med cerkvami na Notranjskem. Pri vsem tem se je bilo najbolj čuditi temu, kje je g. kanonik zajemal denarje za tako dragoceno delo. Kar naročil je, naredil in plačal. Bilo je pač vmes mnogo njegovega denarja. — Zgubila je v rajniku katoliška cerkev zvestega služabnika in gorečega delavca, — država zvestega podanika, kateri je mnogo koristil, zlasti s svojim vnetim delovanjem na šolskem polju. Sam presvitli vladar je priznal njegove velike zasluge in mu podelil viteški križec Franc Jožefovega reda.

Zaslужil je prečastiti kanonik sijajni pogreb, kateri se mu je priredil. Vdeležili so se ga vsi uradi, občinski zastopi, vsa društva, 3 požarne brambe, deputacija učiteljstva, šolska mladina in nešteta množica faranov in častilcev. Prva sta stopala za krsto voditelj c. kr. okr. glavarstva vladni tajnik vit. Laschan in župan Vičič. Ob krsti so svetili sami odličnjaki. Godba je svirala tožne melodije s presledki, ob katerih so duhovniki, mej katerimi je mnogo izvežbanih pevcev, prepevali psalm „miserere“. Domači pevci pa so pod vodstvom izbornega tenorista koncipijenta Deva povzdignili sijajni pogrebni svečanosti z milimi žalostinkami. Sprevod se je vil malone po celem trgu, mrtvi gospod kanonik je še jedenkrat obiskal svoje ovčice, katere vse je poznal in ljubil, za katere edino je živel ter pripravljen bil, za vsako darovati svoje življenje. Po končanih pogrebnih molitvah se je truplo položilo v hladno jamo na prostoru pred kapelico, ki je odločen duhovnikom. Tukaj g. kanonik s svojimi predniki čaka dneva vesoljnega vstajenja.

1. avg. t. l. je pokojni gospod kanonik obhajal svojo petdesetletnico mašništva. Bil je še dosti pri moči in hvaležen Bogu, da mu je dal to milost doživeti. A že nepozabni Jeran je nekoč rekel: „Zlata maša je mrtvaščina. Po njej sledi črna maša. Zlati jubilej je večerna zarja zahajajočega solnca, ki še jedenkrat zažari v vsem svojem blišču in obseje dan, preden utone za gorami“. Tudi nad Hofstetterjem se je to spolnilo. Na spominskih podobah za zlati

jubilej si je dal natisniti ljubko pesmico, katere zadnji vrstici sta:

„Daj starčku srečno kmalu umreti
V nebesih Tebi slavo peti!“

Kdo bi bil mislil, da se bo prva čez par mesecev vresničila? Naj bi se bila tudi že druga! Dasi g. kanonik ni bil previden s sv. zakramenti, ker ni nihče slutil tako blizu nevarnosti, — rajnik je še zvečer pred smrtjo skupaj z gg. kaplanoma večerjal in bil nenavadno dobre volje — vendar upamo, da je bila smrt njegova srečna. Umrl je v Gospodu, ker je živel v Gospodu. Prestal je svet; prost je vsega trpljenja; v deželi, kjer nobene solze ne tekó, kjer se noben vzdihljaj ne sliši, počiva od svojega truda. Blag mu spomin, trupu mir in pokoj, duši večna luč!

Dnevne novice.

V Ljubljani, 19. novembra.

(God presvetle cesarice Elizabete) so danes praznovali vse šole. Tem povodom so bile danes po raznih cerkvah sv. maše, katerih se je udeleževala šolska mladina.

(Glas iz občinstva.) C. kr. davčna administracija v Ljubljani zahteva od prihodnjih davkoplačevalcev vsled nove davčne postave dné 25. okt. 1896 raznih izkazov, a ogromna večina dotičnikov niti ne vé za te uradne zahteve. Če pa kdo ne pošlje, kar zahteva zakon, mu c. kr. urad žuga s kaznijo. In ko se ljudje izgovarjajo: jaz o vsem tem nisem nič vedel, se jim odgovarja: „Bilo je objavljeno v „Lai-bacher-Zeitung“. Vprašamo: Koliko pa je davkoplačevalcev, ki bi čitali nemški uradni list? In še onih, ki list v roko dobé, malokdo brka po inseratih. Naj bi vendar davčna administracija objavljala v slovenskih časnikih, kar zahteva od občinstva. Se bolje bi seveda bilo, ako bi se dotične golice naravnost dopošiljale v hišo in naj bi se ljudem povedalo, kaj in kako jim je storiti. — Nedavno je bilo izkazati vse prebivalce mestnih stanov. Na formularih je bila zadej natisnjena opomnja, da po nje pride kak organ davčne ali pa občinske gosposke. A ni bilo ne enih, ne drugih, pač pa je davčna administracija žugala s kaznijo, če se ji izkazi ne pošljejo. Naj bi vendar slavni c. kr. davčni urad že itak težavno delo občinstvu olajševal, kolikor mogoče.

(Zahvala krškega škofa dr. Mahniča.) Za poslani kelih, katerega je poklonila duhovščina Kranjske mil. gospodu krškemu škofu dr. Mahničju, se je ta v pismu do kanonika dr. Elberta, ki mu je doposlal darove Kranjske duhovščine, zahvalil, rekoč: Nov dokaz spoštovanja in ljubezni častite duhovščine do moje osebe! Izrekam vsem gospodom darovateljem svojo najiskrenejšo zahvalo. Prvo sv. mašo s tem kelihom bom v hvaležnem spominu daroval Bogu za Kranjske duhovne brate, da „bodo vsi eno“ vedno kakor doslej, goreči za božjo čast in pravo korist slovenskega naroda. Da bi nas tudi v bodoče spajala ista ljubezen!

(Slovenska kršč. socijalna delavska „Zveza“.) Minulo nedeljo izvoljeni odbor tega prepotrebnege vsedelavskega krščansko-socijalnega društva se je sinoči nastopno sestavil: Načelnikom „Zveze“ je bil izvoljen g. Karol Polak, trgovec in posestnik, njegovim namestnikom č. g. dr. Josip Debevec, prefekt v Alojzijevišču, tajnikom g. Ivan Štefě, njegovim namestnikom g. Ivan Jakopič, urednik „Glasnika“, blagajnikom g. Henrik Zalesjak, paznik tobačne tovarne, namestnikom g. Mihael Mittermayr, knjižničarjema pa gg. Ivan Pipin Matija Golobič. — Novi, iz samih vnetih in vsestransko delavnih mož sestavljeni odbor prične takoj svoje delovanje in le želeti je, da se oglasi kar največ rednih, podpornih in ustanovnih članov, ki bodo društvu čim preje pripomogli do njegovega namena.

(Iz Novega Mesta.) Tukajšnji advokati in notar so sklenili, da njih pisarne ob nedeljah praznujejo.

(V Št. Ožbaltu) se je obhajal od 31. oktobra do 8. novembra sv. misijon. Vodili so ga č. gg. lazaristi A. Nezmah, V. Krivic in K. Jevšenak. Vidno ginjeno poslušalo je verno ljudstvo pretresljive govore ter oblegalo spovednice. Če tudi šteje Št. Ožbalska župnija le nekaj čez 400 dus, vendar je bilo obhajancev blizo 1000. Ker so ljudje jesensko delo na polju že končali in ker je bilo vreme ugodno, prišli so tudi iz sosednjih župnij v obilnem številu k sv. misijonu. Zlasti je bil sklep sv. misijona veličasten. Le en glas je, da tolike množice se ni bilo v Št. Ožbaltu zbrane, kakor je

bila zadnji dan sv. misijona pri sklepni procesiji. Bog plačaj č. gg. misijonarjem njih obilni trud, ki so ga imeli ves čas sv. misijona. Hvala pa tudi vsem sosednim č. gg. župnikom, ki so v misijonu mnogo pomagali, zlasti pa gre hvala preč. g. dekanu T. Kajdižu, ki se je tako dolgo pot iz Moravé potrudil ter pomogel, da se je misijon tako sijajno završil. Dal Bog trajni uspeh sv. misijona!

(Nagle smrti) je umrl v Idriji Leopold Stajer. 15. t. m. je še prav veselo obhajal svoj god po gostilnah. Drugo jutro so ga našli doma mrtvega.

(Iz Polh. Gradca) 18. nov. Preteklo nedeljo smo obhajali pri nas v Polh. Gradcu znamenito slovesnost. Na ta dan je namreč v naši farni cerkvi blagoslovil preč. gosp. dekan vrhniški Lovro Gantar dva nova stranska altarja. Z njemu lastno zgovornostjo je pojasnjeval v izbornem govoru pomen krščanskih altarjev in povedal marsikaj zanimivega in podučljivega iz njih zgodovine, iz vsega pa izvajal kaj lepe nauke za naše življenje. Bodi preblagemu gospodu na tem mestu v ime cele fare izrečena za-to najprisrčnejša zahvala: Bog Vam povrni vse to, prečast. gosp. dekan! Reči moram, da je z novima altarjema dobila naša že sicer lepa farna cerkev nov prelep kras. Postavil je nova altarja ljubljanski kamenoseški mojster gosp. Alojzij Vodnik. Iz sreč govoric, če rečem, da delo hvali mojstra v polnej meri. Vse je tako lahko, nikakor ne premasivno (kar se tako rado dogaja) vse tako preprosto in ne preobloženo in vendar vse tako lično, tako prijetno za oko. Oba altarja sta stavljena v preporodnem (renesanskem) slogu, sestavljena iz raznih vrst marmorja; stebriči, na katerih sloni menza, kapiteli stebrov in tabernakelj so iz belega kararskega marmorja; stebri iz veroneškega, drugi deli pa iz najrazličnejših vrst, vse pa se zliva v prelepo in blaglasno celoto, da bi človek res kar gledal. Zlasti lepo okrašeno pa je pročelje in dela zares mogočen učinek. Prijatelj, pridi in poglej, in videl boš, kako izvrstno spričevalo svoje zmožnosti si je postavil g. Alojzij Vodnik. — Svečnike in vratica za tabernakelj je napravil ljubljanski pasar gosp. Kregar. Razna vratica pri raznih tabernakeljnih sem že videl, a reči moram: tako ličnih še nisem videl. — Zlasti pohvalno pa mi je omenjati tudi še šesterih kipov, katere je izklesal iz kamena za nova altarja naš domači umetnik g. Jernej Trnovec. (Le škoda, da je za kipe svitloba v cerkvi tako neugodna.) Da, vsa čast našemu Jerneju, on zna kakor le malokateri udihniti kamenu življenje. Njegovi kipi so kakor živi. Ne, ne, Pograjci nismo iz zadnje moke. Umetnika imamo na glasbenem polju, nepozabnega nam Gregorija Biharja, pa tudi na kiparskem polju imamo umetnika v osebi gosp. Jerneja Trnovca. Kar sem že videl kipov od naših umetnikov, meni Trnovčevi najbolj ugajajo, po tem pa ne vem, kakšen okus imam. Vendar pa to ni samo moje mnenje, ampak mnenje premnogo drugih, ki so imeli priliko, videti njegova dela, da je gospod Trnovec umetnik, katerega nikakor ne smemo prerivati, na katerega smemo biti ponosni. — Zatoraj Slovenci, nazaj k dejanskemu slovenstvu! Cemu škiliti na francosko, čemu na Tirolsko, ko imamo tako izvrstnih domačinov? Narod, ki ne čista svojih umetnikov, katerih mu je obudil Bog, zares ni vreden, da jih ima. Sklepam z najprisrčnejšo željo, da bi Jagnje božje, darovano na novih altarjih, nam bilo vsikdar milostno in nosilo obilo blagoslova. Zlasti pa želimo vsi Pograjci, da bi dobrotni Bog ohranil zdravje našemu dobremu in za lepoto božje hiše toli vnetemu gospodu župniku in mu dal moč, da srečno izvrši, kar še namerava storiti njemu na čast. Bog daj!

(Zdravje v Ljubljani) od 7. nov. do 13. nov. Novorojenih 23, vmrlih 16; mej njimi za jetiko 8, različnimi boleznimi 8; mej njimi tujcev 7, iz zavodov 11. Za infekcijsnimi boleznimi so oboleli, in sicer: za škariatico 1, oslovskim (dušljivim) kašljem 2, vrtico 4.

(Misijon.) Poroča se nam: Od dné 11. do 18. t. m. vršil se je misijon v Pokrčah pod Celovcem. Vodila sta ga č. oo. Doljak in Vrhovec S. J. Obhajanih je bilo 500 faranov, t. j. gledé na tamošnje razmere prav lepo število. — Od dné 21. do 28. nov. se vrši misijon v Grabštanju. — Tudi tu ga vodita prej imenovana misijonarja. Da Bog blagoslovi njun trud!

(Z Goriškega.) Dobrega pol leta je komaj preteklo, ko se je glasil na Goriškem bojni rog. Odmeval je od meja do meja in skupljal narod na skupni boj proti skupnemu sovragu vseh strank.

Slo se je in še se gre za obstoj slovenskega življa na Goriškem. Pravim špartanskim naidušenjem odzivali so se goriški Slovenci: za vero in dom vse! Toda na žalost, kmalu so se jeli kujati nekateri, osobito trgovci, ne hoteči se podvreči narodni disciplini, narodnemu geslu: Svoji k svojim, in Lahi se zopet smejejo v pest, češ, s Slovincem napraviš, kar hočeš; malo se raztogoti, pa je zopet dober. — Da, Slovence treba, da govorim po domače, „cebat“, da se pomika naprej, in ako ga jenjaš „cebat“, se zopet ustavi! Kakor sem svoječasno poročal, zjedini stiti si obe slovenski stranki na Goriškem v narodnih vprašanjih odločno in skupno postopati. Pač bore malo časa je trajala sloga! Na srcu mi je najbolj pač prepričanje med našimi trgovci, da ne govorim še o novih „skrivnostnih“ spletkah v političnih višjih krogih, prepričanje, ki se izbojuje ustno in mej časopisoma goriškima. Nastal je osebni prepričanje, kakor da ni drugega vprašanja, drugih snovij, o katerih naj bi se razpravljalo! Da govorim na kratko, kar se mi ne ljubi, o tako malenkostnej in vendar posledic polne stvari izgubljam čas! Časnik po mojem mnenju naj se nikdar ne spušta, ko je drugega gradiva dosti, in v tako resnih časih, kakor so sedaj, v osebnosti, naj se ne peča z načelnimi, ampak z načelnimi vprašanji. Mislim, da se občinstvo ne narača na liste, da bi se dolgočasilo z osebnostmi, ampak da se poučuje o položaju širše in ožje domovine osobito. Potemtakem osebni prepričanja slabo vplivajo na čitatelje. — Res je sicer, da se pravica in nedolžnost pokaži, toda v časnikih se rešuj to le tedaj, ako je načelnega vprašanja! Ako preti vsled osebnosti posameznikov narodu kvar in škoda! Kakor sem rekel, se čitatelji s tem dolgočasijo in se jezé, češ, čemu to v javnih listih; časi so resni — čemu potrata časa in papirja! List imej označeno nalogo! Osebni prepričanja naj se poravnajo na jeden ali drugi način privatno, ali pa pred sodiščem, in potem se še le objavi, ako se že hoče, konečni rezultat po listih. Da se opusté osebni prepričanja po časnikih, je iskati razloga tudi v tem, ker se tujec, narodni nasprotnik tega jako veseli, ker je to voda na njegov mlin, in to vnovič osobito v sedanjih resnih časih bojev za narodni obstanek! S tem se dalje neti razmerje in napetost mej strankami. — Taki trgovci, in bodo naj katere koli vrste že, se jamejo od strani občinstva polagoma popuščati, in ne samo radi tega, ker čisto dvomi vsled neskončnega in nejasnega polemizovanja o poštenosti in povsem narodnem mišljenju jedne ali druge, ali pa obeh prepričanj se strank, ampak tudi radi nevolje, da se širi in kuri plamen prepričanja v širše in širše kroge. Miroljubno občinstvo zahaja potem čisto raje k mirnemu tujcu, skrbčemu le noč in dan, da čim bolj postreže in si nakopiči čim večje zaklade. Pri tem trpi čast in ugled posameznikov, ker premnogi vendar le nazadnje ostanejo povsem nevedni o položaju in resničnosti, ker ne čitajo časnikov, ampak le slišijo o prepričanju. Ni mi treba poudarjati, koliko trpi pri tem tudi naidušenost za odločno, pogumno, vztrajno narodno delovanje. Povprašaj kmeta ali koga drugega nižjih slojev, katerega je morda ravno dan prej kdo prepričeval o vzvišenosti in potrebi odločnega, skupnega narodnega postopanja vseh slojev, kaj in kako sodi, in povedal ti bo, da je tako postopanje le prazno sanjanje, — saj se še med seboj kavsajo, in to pogosto taki, ki bi nam morali biti v vzgled in ki hočejo biti naši vodje! Vseled osebnosti se tudi prav rada zanemarija, kolikor toliko načelna vprašanja. Svetovati bi torej bilo, naj časniki nikar ne sprejemajo takih malenkostnih, nebitvenih, vedno le škodljivih prepričanj v svoje predale. Ako bi se tako polemizovanje končalo v par številkah, bi se še prenašalo — toda po navadi ni tega nikdar ni konca ni kraja. Dotični prostor pa, katerega uporabijo in pokradejo neštivilna „poslana“ in razne „izjave“, naj bi časnikarji raje napolnili s pravo, zdravo hrano in s tem koristili narodu, njegovemu razvoju in prosveti njegovi! Goriškim prizadetim krogom pa bi svetoval, naj se osebno pobotajo, naj v naprej vsi brez izjeme delujejo tako, da jim ne bo mogel nihče ničesar očitati, najmanj v narodni stvari!

Društva.

(Vabilo na zabavni večer.) katerega priredi „Dobrodelno društvo tiskarjev na Kranjskem“ na korist božičnemu obdarovanju tiskarskih sirot v nedeljo, dne 21. novembra t. l. v Sokolovi dvorani v „Narodnem domu“ s pri-

jaznim sodelovanjem slavnega slovenskega delavskega pevskega društva „Slavec“ in oddelka slavne vojaške godbe c. in kr. pešpolka št. 27. — Razpored: 1. Petje: 1. Jenko: „Na moru“, moški zbor. 2. Juvanec: „Pastir“, moški zbor. 3. Zajc: „Zrinjski Frankopan“, moški zbor. 4. Hajdrič: „Noč na blejskem jezeru“, moški zbor. — II. Godba: 1. Suppé: „Das Modell“, ouvertura. 2. Ziehrer: „Schneeballen“, valček. 3. Bach: „Frühlingserwachen“, pesem. 4. Schneider: „Nur g'müthlich“, polka frang. 5. Komrák: „Für lustige Leut“, potpourri. 6. Zajc: „Waldesduft“, polka mazur. 7. Petras: „Mondnacht auf der Auster“, valček. 8. Fall: „Lola Beth“, gavotte. 9. Strauss: „Fledermaus“, potpourri. 10. Delibes: „Excelsior“, bitro. — Ples. — Začetek ob 6. uri zvečer. — Vstopnina 20 kr. za osebo. — Z ozirom na dobrodelni namen se preplačila hvaležno vsprejmo. — Za obilen obisk prosi

odbor.

(Vabilo k veselici) katero priredi katoliško društvo rokod. pomočnikov v St. Vidu nad Ljubljano v nedeljo, dné 21. novembra 1897 v dvorani lastne hiše. Vspored: 1. „Nazaj v planinski raj“, mešan zbor, A. Nedved. 2. „Slovensko dekle“, ženski zbor, Národná. 3. „Bratci veseli vsi“, mešan zbor, harmoniziral M. Hubad, Národná. 4. Čevljar. Veseloigra v treh dejanjih. 5. Prosta zabava. Vstopnina: 1. sedež 50 kr., 2. sedež 30 kr., 3. sedež 20 kr., prostor za stati 10 kr. Začetek ob peti uri zvečer. — K tej veselici uljudno vabi

predstojništvo.

(Vabilo.) Katoliško-politično in gospodarsko društvo za Slovence na Koroškem napravi v nedeljo dné 21. novembra 1897, ob 1/4. uri popol. javen shod v prostorih p. d. pri Pečku v Smolčicah v Ziljski dolini s sledečim dnevnim redom: 1. Pozdrav predsednika. — 2. O koroškem deželnem zboru; poroča gosp. dež. poslanec Fr. Grafenauer. — 3. O pomenu in važnosti volitev. — 4. O državnem zboru in političnem položaju. — 5. Razno-terosti in prosta zabava. Slovenski Ziljani! Pridite na važen shod v prav obilnem številu! Odbor.

(Katoliško delavsko društvo za Prevalje in okolico) napravi v nedeljo dne 28. novembra t. l. mesečni shod pri Šteklju v Farni vasi. Delavci in prijatelji delavskega stanu, pridite v prav obilnem številu. Odbor.

(Vabilo) k veselici, katero priredi velika ženska podružnica sv. Cirila in Metoda v nedeljo dne 21. novembra 1897 v prostorih g. Ane Hočevarjeve. — Vspored: 1. Pozdrav, govori gospa notarjeva. 2. Jos. Blumlacher: „Klug Röschel“, za dvoje citre. 3. S. Gregorčič: „Rabeljsko jezero“, deklamacija. 4. „Narodne pesmi“, za citre. 5. K. Görlitz: „Popolna žena“, veseloigra v jednom dejanju. 6. Carodejstva, proizvaja slučajno tu mudeči se Menelikov dvorni čarovnik Lidži-Fidži. 7. Srečkanje za 80 krasnih dobitkov. 8. Prosta zabava in smeh. — Vstopnina za osebo 20 kr. — Začetek ob 7. uri zvečer. — Glede na blagi namen se preplačila hvaležno sprejemajo. Odbor.

Telefonična in brzojavna poročila.

Dunaj, 19. novembra. Danes je nadaljevala poslanska zbornica razpravo o vladni predlogi glede državne podpore. Prvi je govoril poljedelski minister grof Ledebur, ki je pojasnoval zadeve, omenjene v tej predlogi, ki so v tesni zvezi z vprašanjem njegovega rezorta. Izjavil je minister mej drugim, da je najprijazneje pozdravil predlog posl. Seidla, naj se dovoli dvajsetletna davčna prostost za vse dele, ki se na novo pogozdujejo. V tej zadevi je zahteval od deželnih načelnikov statističnih podatkov, na podlagi katerih bo vlada v najkrajšem času stavila konkretne predloge. Glede melioracijskega zaklada je izjavil, da ta ni samo neaktiven, marveč tudi že za leti 1898 in 1899 popolno vporabljen. Najbolj pa nas je zadovoljila izjava ministrova, da v najkrajšem času preidejo vse agende, tičočé se gozdne zakonodaje, v področje deželnih zborov. Vlada že pripravlja dotične načrte za sukcesivno preosnovo. Ministrov govor je desnica živahno odobraval. Za njim je govoril še poslanec Dyk, na kar se je debata zaključila.

Dunaj, 19. novembra. V poljskem klubu so razpravljali o predlogu Dipaulijevem glede jezikovnih naredb. Klub je sklenil, glasovati za to, da se predlog izroči posebnemu odseku.

Dunaj, 19. novembra. Precej po dovršeni razpravi o nagodbenem provizoriju se voli poseben odsek za Dipaulijev predlog. Ako bi se v odseku ne mogli zastopniki raznih strank sporazumeti, kar je skoro najbolj verjetno, tedaj predloži vlada sama zbornici načrt zakona za uredbo jezikovnih raz-

mer. Vlada bo svoj načrt tako zasnovala, da bodo morali Čehi kakor Nemci nekaj odjenjati. Ako se povoljno prične ta akcija, tedaj je vlada pripravljena dovoliti, da državni zbor nadaljuje svoje zasedanje do Božiča.

Dunaj, 19. novembra. Posl. dr. Fuchs, član katoliške ljudske stranke, se je naposled vdal ter vsprejel kandidaturo za družega podpredsednika. Ako bi se to ne zgodilo, morala bi bila slovanska krščanska zveza postaviti kandidata iz svoje srede. — Legitimacijski odsek je sklenil, da se razveljavi volitev posl. razgrajča Wolfa, ter pokliče v zbornico Halwicha, ki je pri volitvi dobil jeden glas manj, nego Wolf. — Parlamentarna komisija je danes sklenila, da pride takoj po rešenem provizoriju na vrsto razgovor o Dipaulijevem predlogu. Preje pa se parlamentarna komisija desnice natančno dogovori z Dipaulijem o načelih, kako naj se vredí zakon glede jezikovnih razmer. — Seje državnega zbora bodo od torka naprej vsaki dan in sicer po dve, da se preje dovrši razprava o provizoriju, ki je v budgetnem odseku že končana.

Dunaj, 19. nov. Ruski car je odpoklical svojega zastopnika Izvolskega iz Belgrada in ne pošlje nobenega naslednika, dokler razkralj Milan ne zapusti Srbije.

Trst, 19. novembra. Vlada je razpustila italijansko mladeniško društvo „Circolo dei Giovani“, ker je prekoračilo svoj delokrog. V sinočni seji mestnega sveta je druhal kričala nad županom: „Abasso Dompieri“, ker je svetoval dvema mestnima uradnikoma, naj se odpovesta odborništvu pri tem društvu.

Praga, 19. novembra. Na postaji Veliki Bor železnične proge Budjevice - Plzen je trčil stroj tovrnega vlaka s toliko silo ob osebni vlak, da so se razbili štirje vozovi. Več oseb je ranjenih, mej temi petnajst zelo nevarno.

Praga, 19. novembra. V noči 17. t. m. so čutili prebivalci mest Aš. Falkenau in Karlovi vari več močnejih in slabejih potresnih sunkov. Škode potres ni povzročil, pač pa precej strahu.

Reka, 19. novembra. Sinoči so priredili somišljeniki odstopivšega župana Mayländerja zastopniku Batthyanyju veliko demonstracijo. Mej kričanjem „Abasso Batthy-

any, evviva Mayländer“ je korakala po mestu nebrojna množica. Spremljala jo je mestna godba.

Budapešta, 19. nov. Glede zamotanih razmer je bila za danes napovedana seja pri ministerskem predsedstvu, katera se pa ni vršila, ker se je povabljeni iz Reke niso hoteli vdeležiti.

Berolin, 19. novembra. Nemški cesar je pri priseganju vojaških novincev opozarjal mlade vojake, da so prisegli svojo zvestobo pred božjim oltarjem, pred križem, kakor se spodobi kristijanom. Kdor ni dober kristijan, ne more biti dober človek in tudi ne dober vojak.

Madrid, 19. novembra. General Weyler se je izkreal v Cornui.

Atene, 19. novembra. Ministerski predsednik Zaimis je predložil zbornici načrt zakona glede dvamesečnega budgetnega provizorija.

Carigrad, 19. novembra. Grški delegati mirovne komisije se nadejajo, da bo vprašanje rešeno tekom prihodnjega tedna.

Umrli so:

17. novembra. Anton Trontel, delavec, 73 let, Opekarska cesta 15, ostarelost. — Ivan Orehek, hišnik, 56 let, Dunajska cesta 15, kap.

18. novembra. Anton Uratarč, umirovljeni poštni sluga, 71 let, Sv. Jakoba trg 2, ostarelost.

V bolnišnici:

16. novembra. Jakob Jane, gostič, 72 let, dysenterie. — Ana Udovč, gostica, 72 let, plućnica.

Meteorologično poročilo.

Višina nad morjem 306-2 m.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura po Celziju	Vetrovi	Nebo	Padavina v 24. urah v mm.
18	9 zvečer	744.8	9.8	sr. jug	pol oblačno	
19	7. zjutraj	745.0	5.5	sl. sever	jasno	0.0
	2. popol.	744.5	14.5	sl. svzh.	"	

Srednja večerajšnja temperatura 9.3°, za 6.3° nad normalom.

Organist

(samec) išče službe.

Več pové upravništvo „Slovenca“. 782 2-1

Poštni sluga

se sprejme pri 783 3-1

c. kr. poštnem uradu na Rakeku.

Bortolo Sardotsch, Koper

(tvrda obstoji od 1. 1828)

prodaja

domača in inozemska olivna olja.

Na zahtevanje pošilja vzorce brezplačno in franko.

Ozir poštenosti,

zmernih cen in točne, redne postrežbe so najboljši dokaz razni samostani, cerkvena predstojništva in zasebniki, kateri pri gornji tvrdki kupujejo vse, kar potrebujejo takega blaga, od najfinjšega namiznega olja do goriva in olja za mazanje strojev. 674 34

Križev pot

95 cm visok z okvirom vred je naprodaj za

65 goldinarjev

pri Fr. Toman-u, podobarju in pozlatarju v Ljubljani, Valvazorjev trg št. 1. 706 6-5

XIX. c. kr. državna loterija

za skupne vojaške dobrotne namene avstro-ogerske monarhije.

Ta denarna loterija — edina v Avstriji postavno dopuščena — ima 7278 dobitkov v gotovem denarju v skupnem znesku 341.684 kron.

Glavni dobitek: 227 2

160.000 kron.

Za izplačanje jamči c. kr. loterijska dohodnija.

Zrebanje boe neprekljivo 16. decembra 1897.

Srečka stane 2 gld. avstr. velj.

Srečke se dobé pri oddelku za državno loterijo na Dunaju, I., Riemergasse 7, v loterijskih kolekturah, tobačnih trafikah, pri davčnih, poštinih, brzojavnih in železničnih uradih, v menjalnicah itd. — Igralni načrti za kupovalce zastoj.

Srečke se razpošiljajo poštine prosto.

782 10-5 Vodstvo c. kr. državne loterije.

Sidro

Liniment. Capsici compos.

123 20 iz lekarn Richter-jeve v Pragi

priznane izvrstno bolečine olajšujoče mazilo je dobiti posodica po 40 kr., 70 kr. in 1 gld. v vseh lekarnah. Zabeleženo naj se to sploh priljubljeno domače zdravilo kar kratko kot 707 39-5

Richter-jev liniment s „sidrom“

ter sprejme iz previdnosti le v steklenicah z znano varstveno marko „sidro“ kot pristne.

Richter-jeva lekarna pri zlatem levu v Pragi.

Št. 39185.

Razglas.

Vsled sklepa presojevalcev, izvoljenih za presojo konkurenčnih načrtov za zgradbo gasilnega doma v Ljubljani z dné 18. avgusta 1897 odlikovani so bili sledeči projekti:

Projekt z geslom „Valvasor“, uradno poverjenih in diplomovanih arhitektov M. & C. Hinträger na Dunaju, s prvim častnim darilom 800 kron.

Projekt arhitekta Kepke, asistenta pozemniho stavitelstva na c. kr. češki visoki tehnični šoli v Pragi, označeni z geslom „Sv. Florian“, in projekt Kranjske stavbne družbe (arhitekt Anton Wolf), označeni z geslom „A“, odlikovana sta bila vsak s polovico drugega častnega darila 600 kron.

Navedeni projekti razpustavljeni so od 20. t. m. nadalje za dobo tedna dni v deželnem muzeju Rudolfinum.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

dné 12. novembra 1897.

Št. 12.603.

Razglas.

785 1-1

Dné 3. januarija 1898. l. ob 10. uri dopoldne vršilo se boe v deželni hiši (Turjaški trg št. 1)

X. izžrebanje 4% obveznic kranjskega deželnega posojila,

kar se s tem v splošno znanje prijavlja.

Od dež. odbora kranjskega,

v Ljubljani, dné 4. novembra 1897.

Dunajska borza.

Dné 19. novembra.

Skupni državni dolg v notah	102 gld. 50 kr.
Skupni državni dolg v srebru	102 „ 45 „
Avstrijska zlata renta 4%	122 „ 85 „
Avstrijska krona renta 4%, 200 kron	102 „ 15 „
Ogerska zlata renta 4%	122 „ 35 „
Ogerska krona renta 4%, 200 kron	99 „ 95 „
Avstro-ogerske bančne delnice, 600 gld.	950 „ — „
Kreditne delnice, 160 gld.	354 „ 50 „
London vista	119 „ 80 „
Nemški drž. bankovci za 100 m. nem. drž. velj.	58 „ 82 1/2 „
20 mark	11 „ 76 „
20 frankov (napoleonidor)	9 „ 53 1/2 „
Italijanski bankovci	45 „ 25 „
C. kr. cekini	5 „ 66 „

Dné 18. novembra.

4% državne srečke l. 1854, 250 gld.	160 gld. 25 kr.
5% državne srečke l. 1860, 100 gld.	159 „ 50 „
Državne srečke l. 1864, 100 gld.	193 „ — „
4% zadolžnice Rudolfove želez. po 200 kron	99 „ 70 „
Tisine srečke 4%, 100 gld.	138 „ 75 „
Dunavske vravnave srečke 5%	129 „ — „
Dunavsko vravnavno posojilo l. 1878	109 „ 50 „
Posojilo goriškega mesta	112 „ 50 „
4% kranjsko deželno posojilo	98 „ 20 „
Zastavna pisma av. osr. zem.-kred. banke 4%	98 „ 60 „
Prioritetne obveznice državne železnice	226 „ 50 „
„ „ južne železnice 3%	185 „ 25 „
„ „ južne železnice 5%	125 „ 75 „
„ „ dolenskih železnice 4%	99 „ 50 „

Kreditne srečke, 100 gld.	199 gld. 50 kr.
4% srečke dunav. parobr. družbe, 100 gld.	156 „ — „
Avstrijskega rudečega križa srečke, 10 gld.	19 „ 25 „
Rudolfove srečke, 10 gld.	24 „ 50 „
Salmove srečke, 40 gld.	74 „ — „
St. Genois srečke, 40 gld.	79 „ — „
Waldsteinove srečke, 20 gld.	57 „ — „
Ljubljanske srečke	22 „ 50 „
Akcije anglo-avstrijske banke, 200 gld.	162 „ 50 „
Akcije Ferdinandove sev. želez., 1000 gl. st. v.	3405 „ — „
Akcije tržaškega Lloydja, 500 gld.	401 „ — „
Akcije južne železnice, 200 gld. sr.	79 „ 25 „
Splošna avstrijska stavbinska družba	93 „ 50 „
Montanska družba avstr. plan.	182 „ 75 „
Trboveljska premogarska družba, 70 gld.	170 „ — „
Papirnih rubljev 100	128 „ 25 „

Nakup in prodaja

vsakovrstnih državnih papirjev, srečk, denarjev itd. Zavarovanje za izgube pri žrebanjih, pri izžrebanju najmanjšega dobitka.

Kulantna izvršitev naročil na borzi.

Menjarnična delniška družba

„MERCUR“

Wollzeile št. 10 Dunaj, Mariahilferstrasse 74 B.

Pojasnila v vseh gospodarskih in finančnih stvarih potem o kursnih vrednostih vseh spekulacijskih vrednostnih papirjev in vestni sveti za dosego kolikor je mogoče visocega obrestovanja pri popolni varnosti

naloženih glavnice.